

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro. 285.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

lorum choro, hominum voluntates & animi instituta perpenduntur. Siquidem ab illis is qui principatum tenebit, ab his proditor seiunctus est. Hoc autem ipsum nunc quoque perfici reperies. Nam cum alij animi contentioni ac vigilijs studeant, alij inertia & negligentia langueant, hinc fit, ut cum Dominus in gloria veniet, illi assumendi sint, isti relinquendi.

πρωτότα-
της.

Math.

284.

Cum Deus ex nihilo ea, quæ vult, in ortum producere queat, multo magis ea, quæ iam corpora orta sunt, atque in terram redierunt, innouare poterit. Quod autem futura sit, & quonam pacto futura sit resurrectio, & eorum, quæ seminantur, arcanum te docebit, & stirpium omnium motus, hyeme morientium, & vere ad vitam redeuntium.

Cor.

Petro. 285.

Quoniam id quoque, quod cum superioribus cohæret, tibi explicari petijsti, Erunt duæ in mola, vna assumetur, & altera relinquetur. hoc loco per molam ac pistrinum huiusce vitæ iactationem ac vertiginem intellige, quæ nos inconstanter voluit, ac celerrimæ molæ instar res nostras immutat. Per duas autem molentes, vitarum in vna te autem classe discrimina, puta in religiosa exercitatione, aut virginitate, aut continentia aut pudicitia, aut hospitalitate, aut fide, à multis quidem culta & præstita, at non eadem ab omnibus mente ac voluntate. Quidam enim future mercedis causa virtutum muneribus perfunguntur. Quidam autem ostentatione ducti eas perficiunt, ac per huius vitæ laudes mercedem recipiunt, atque in pistrino relinquantur: Alij autem assumuntur.

Math.

Eutonio diacono. 286.

Math.

Decem virginum parabola, morum ac

χρῆς τῆς Σπισίλων, αἱ τῆς ἀθρόπων κρινονται παροχέτης. τῆς μὲν γὰρ ὁ παρωποσάτης, τῆς δὲ ὁ παροδοτής ἐχρηιάθη. ταυτὸ δὲ τὸτο ἔνιν εὐρήσης τελέμερον τῆς μὲν συντομία καὶ ἀχρηπία παροσεχόντων, τῆς δὲ ραθυμία ἔ ἀμελεία θρυπιμέρων. ἐκ τῆς τῶν, οἱ μὲν παρλαμβανονται, οἱ δὲ καταλείπονται, ὅτε ὁ κύριος ἐν τῆ δόξῃ αὐτῆ παροχέται.

σπδ.

Εἰ ἐκ τῆ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ θεὸς ὑφιστῆν ὅσα βούλεται, πῶς μᾶλλον ἐκ τῆ ὑφιστῆτος ἀναχρησία τὰ ἤδη γινόμενα, καὶ εἰς γῆν ὑποστρέψαι τὰ σώματα, ὅπ δὲ ἔσται, καὶ πῶς ἔσται ἀνάστασις, καὶ τὸ μυστήριον τῆς σπειρομένων διδάξῃ σε καὶ πάντων τῆς φυτῆς ἢ κινήσις, χειμῶνι τελευτῶντων, καὶ ἔαρι ἀναζώωντων.

Πίτερφ. σπέ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ συνημιμένον τῶ παροτέρφ μαθεῖν ἐζητήσας νόημα, Ἐσοῖται, φησὶ, δύο ἀλήθεις ἐν τῶ μύλωνι, μία παρλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. μύλωνα νόησον, τίς τῆ δὲ τῆ βίης παροφοράν, ἀγάπης ἡμᾶς ὅτι τεύχουσαι, καὶ ὅσον μύλος πάχος, ἀλλοῖσσαι τὰ παράγματα. ἀληθῆσας δὲ δύο, οἷον βίον ἀπαφορέας, ἐν ἐπὶ παράγματι ἢ πάγματι ἀσκήσῃ τυχῆν, ἢ παρθεσία, ἢ ἐγκρατεία, ἢ σωφροσύνη ἢ φιλοξενία, ἢ πίστευπαρὰ πολλῶν μὲν τελευτῶν, ἔ πάντων δὲ μᾶ τῆ γνώμη, οἱ μὲν γὰρ ἀφ᾽ τῶ μέλλουσαι ἀμοιβῆν τὰς ἀρετὰς κατορθῶσιν, οἱ δὲ παροσῆσῃ δειξῆν αὐτὰς ἐκτελοῦσι, καὶ τοῖς ἐκ τῆ εὐπαύνοῖς ἀπέχουσι τὸν μύλον, καὶ ἐν τῶ μύλωνι ἀφίεται. οἱ δὲ ἄλλοι παρλαμβάνονται.

Εὐτονίφ ἀγκόνφ. σπς.

Ἡ χῆ τὰς δέκα παρθέτας παροβολῆ,